

Φώτης Κόντογλου: “Ποια άλλη φυλή υπέφερε τόσα μαρτύρια για τον Χριστό;”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ῥωμιοσύνη καὶ Ὁρθοδοξία εἶναι ἓνα πράγμα.

Γιὰ νὰ μὴν πάρω τοὺς πολὺ παλιούς, παίρνω δυὸ τρεῖς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀγωνισθήκανε γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδας, ποὺ ὅποτε μιᾶνε γιὰ τὴ λευτεριά, μιᾶνε καὶ γιὰ τὴ θρησκεία.

Ὁ Ρήγας Φεραῖος λέγει: «νὰ κάνουμε τὸν ὄρκο / ἀπάνω στὸ Σταυρό». Ἕνας ἄλλος ποιητῆς γράφει: «Γιὰ τῆς πατρίδας τὴν ἐλευθερία / γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἁγία / γι’ αὐτὰ τὰ δυὸ πολεμῶ, / μ’ αὐτὰ νὰ ζήσω ἐπιθυμῶ. / κι ἂν δὲν τὰ ἀποχτήσω / τί μ’ ὠφελεῖ νὰ ζήσω;»...

Οἱ ἀγράμματοι ποιητὲς τῶν βουνῶν, μέσα στὰ τραγούδια ποὺ κάνανε, καὶ ποὺ δὲ θὰ τὰ φτάξει ποτὲ κανένας γραμματιζούμενος, μιᾶνε κάθε τόσο γιὰ. τὴ Θρησκεία μας, γιὰ τὸ Χριστό, γιὰ τὴν Παναγιά, γιὰ τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, γιὰ τοὺς ἁγίους. Πολλὲς παροιμίες καὶ ρητὰ καὶ λόγια ποὺ λέγει ὁ λαὸς μας, εἶναι παρμένα ἀπὸ τὰ γράμματα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ῥωμιοσύνη εἶναι ζυμωμένη μετὰ τὴν ὀρθοδοξίαν, γι' αὐτὸ Χριστιανὸς καὶ Ἕλληνας ἦταν τὸ ἴδιον. Ἀπὸ τότε ποὺ γινήκανε χριστιανοὶ οἱ Ἕλληνες, πήρανε στὰ χέρια τοὺς τὴν σημαίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν κάνανε σημαίαν δικήν τους: Πίστις καὶ Πατρίς! Ποτάμια ἑλληνικὸ αἷμα χυθήκανε γιὰ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Νέρωνα καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ, ἕως τὰ 1838, ποὺ μαρτύρησε ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ποιὰ ἄλλη φυλὴ ὑπόφερε τόσα μαρτύρια γιὰ τὸ Χριστό; Αὐτὸ τὸ ἀκατάλυτο ἔθνος ποὺ ἔπρεπε νὰ πληθύνει καὶ νὰ καπλαντίσει τὸν κόσμον, ἀπόμεινε ὀλιγάνθρωπον γιὰτὶ ἀποδεκατίσθηκε ἐπὶ χίλια ὀχτακόσια χρόνια ἀπὸ φυλὰς χριστιανομάχας.

Ἀγιασμένη Ἑλλάδα! Εἶσαι ἀγιασμένη, γιὰτὶ εἶσαι βασανισμένη. Καὶ ἡ κάθε γιορτὴ σου μνημονεύει καὶ ἓνα μαρτύριόν σου. Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ τὰ ἔκανες δικά σου πάθη, τὰ μαρτύρια τῶν ἁγίων εἶναι τὰ δικά σου μαρτύρια.

Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Παναγία καὶ Ὑπεραγία» τῶν ἐκδόσεων Ἀρμός